

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter och lagen om ett ränteutjämningsbolag för offentligt understödda export- och fartygskrediter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter skall ändras så att bevillningsfullmakten för ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud som gäller export- och fartygskrediter för 1997 — 2002 höjs från det nuvarande maximibeloppet 3 300 miljoner euro till högst 5 000 miljoner euro. Det föreslås också att vid beräkningen av ränteutjämningsverksamhetens kapitalvärde skall kapitalvärdet av ränteutjämningsanbud beaktas nu till 30 procent i stället för de tidigare 100 procenten. Det

föreslås dessutom att lydelsen i lagen skall justeras när det gäller det förvaltningsarvode som betalas ränteutjämningsbolaget. Samtidigt föreslås att bestämmelserna om givandet av allmänna rättsregler både i lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter och i lagen om ett ränteutjämningsbolag för offentligt understödda export- och fartygskrediter skall ändras till följd av att den nya grundlagen har trätt i kraft.

Lagändringarna avses att träda i kraft så snart de har antagits och blivit stadfästa.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Det statliga ränteutjämningsystemet för export- och fartygskrediter på OECD-villkor har varit i kraft sedan 1997. Det bolag som administrerar ränteutjämningsystemet, Fide Ab (nedan Fide), omvandlades till ett dotterbolag till statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp (nedan Finnvera) i början av 1999. Enligt den nuvarande lagen har handels- och industriministeriet rätt att på de villkor som ministeriet bestämmer ge ränteutjämningsbolaget för offentligt understödda export- och fartygskrediter förbindelser om att ränteutjämningsbolaget med kreditinstitut och finansiella institut kan ingå ränteutjämningsavtal som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter till ett kapitalvärde av högst 3 300 miljoner euro (ca 20 miljarder mark) 1997—2002. När kapitalvärdet av ränteutjämningsavtal beräknas, beaktas

motvärdet i euro av både ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud till sitt fulla belopp. Den fullmakt för ingående av ränteutjämningsavtal som handels- och industriministeriet med stöd av nämnda lag gett Fide uppgår för närvarande till högst 3 300 miljoner euro dvs. det maximala beloppet enligt lagen.

Bolaget har med hjälp av ränteutjämningsanbud i en betydlig omfattning skyddat exportörerna mot risker under anbudstiden men dess verksamhet har varit rätt så blygsamt när det gäller antalet ingångna ränteutjämningsavtal och avtalens volym. Som orsak till det relativt låga antalet ingångna ränteutjämningsavtal kan man se den ekonomiska kris som för inte så länge sedan drabbade Asien och lågkonjunkturen samt de stadigt sjunkande fasta långfristiga räntorna och de

förmånliga marknadsbaserade krediterna. Ända fram till förra året var bevillningsfullmakten tillräcklig med tanke på de rådande förhållandena med sjunkande stabila marknadsräntor. Den internationella räntenivån har dock under det senaste året börjat stiga och trenden tycks hålla i sig. För närvarande är efterfrågan på offentligt understödda exportkrediter med CIRR-ränta för kapitalvaror livlig. Om räntenivån t.ex. i fråga om den amerikanska dollarn stiger ännu något från den nuvarande nivån, börjar vi närma oss en situation där också räntenivån för de offentligt understödda fartygskrediterna är förmånligare än marknadsräntan.

Efterfrågan på offentligt understödda ränteutjämningskrediter har ökat betydligt sedan ingången av år 2000. Värdet av den avtalsstock för ränteutjämnningen som var i kraft i februari 2000 uppgick till 50,8 miljoner euro (ca 302 miljoner mark) och värdet av de ränteutjämningsanbud som var i kraft till 3 152 miljoner euro (ca 18,7 miljarder mark) dvs. deras sammanlagda värde uppgick till ca 3 203 miljoner euro (ca 19 miljarder mark). Utöver det som nämnts ovan hade bolaget i slutet av februari ränteutjämningsanbud till ett värde av 3 839 miljoner euro (ca 22,8 miljarder mark).

Det ökade antalet ansökningar om ränteutjämnning beror förutom de höjda räntorna också på att finländska företag under den senaste tiden har börjat konkurrera även bl.a. på projektfinansieringsvillkor om betydligt större exportprojekt än tidigare. De nya ansökningarna om ränteutjämnning har ju också gällt mycket stora enskilda projekt. Det handlar huvudsakligen om projekt för skapande och/eller utvecklande av infrastruktur vars värde i anbudsskedet kan uppgå t.ex. till en miljard euro (ca 6 miljarder mark). Ett typiskt drag hos dessa projekt är att de delas mellan flera leverantörer varvid köpesumman i fråga om den leverans som är föremålet för ränteutjämningsansökan kan sjunka t.ex. ner till hälften av det ursprungliga anbudspriset. I ett dylikt fall kan t.ex. också utländska leverantörer delta i genomförandet av ett infrastrukturprojekt varvid det högsta värdet av projektet enligt det finländska systemet för ränteutjämnning skulle bli avsevärt mindre än det ursprungliga anbudets. Ytterligare ett typiskt drag är att ett finansieringsanbud och en finansieringsförbindelse på OECD-villkor söks som ett alternativ till den marknadsbaserade finansieringen. Kommer-

siella anbud resulterar inte heller alltid i ett avtal eller även om de gör det så utnyttjas inte ränteutjämningsanbudet alltid trots avtal.

Ränteutjämningsansökningarnas volym har ökat särskilt när det gäller projekt inom telekommunikationssektorn men även något när det gäller projekt inom skogsindustrin. Sett ur geografisk synvinkel ökade ränteutjämningsansökningarnas volym närmast på grund av de projekt som genomförs i Asien, Europa och Sydamerika. Den ökning av ränteutjämningsansökningar som hänför sig till enskilda stora projekt gör att det högsta tillåtna beloppet av bevilningsfullmakten för ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud enligt den nuvarande lagen inte längre är tillräckligt. För närvarande kan bolaget lämna ränteutjämningsanbud endast med förbehåll att riksdagen ger sitt samtycke därtill eller i det fall att tidigare lämnade anbud upphör att gälla.

På basis av det ränteutjämningsssystem för offentligt understödda export- och fartygskrediter som administreras av Finlands Exportkredit Ab (nuförtiden Leonia Corporate Bank Abp) har staten under åren 1990—1999 betalat sammanlagt 12 miljoner mark i räntestöd för exportkrediter på OECD-villkor och erhållit 136 miljoner mark i räntegottgörelse för dem. När det gäller de offentligt understödda fartygskrediterna har staten på motsvarande sätt under samma period betalat 668 miljoner mark i räntestöd och erhållit 309 miljoner mark i räntegottgörelse. När man betraktar situationen för räntestödssystemet för export- och fartygskrediter på OECD-villkor har staten under åren 1990—1999 betalat sammanlagt ca 255 miljoner mark netto i räntestöd på basis av räntestödssystemet.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1 Mål och medel

Målet för propositionen är att det finländska systemet för utjämnning av räntan för export- och fartygskrediter på OECD-villkor skall fungera flexibelt i en ny förändrad marknadssituation. För att den finländska exportens internationella konkurrenskraft skall kunna tryggas krävs att exportörerna vid handelsförhandlingar har till sitt förfogande ett ränteutjämningsanbud med OECD-villkor som lämnats av Fide. För att kunna

bibehålla konkurrenskraften hos systemet för utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter och därmed exportföretags konkurrenskraft, föreslås att den bevilningsfullmakt som lagen ger höjs till 5 000 miljoner euro (ca 30 miljarder mark) för 1997—2002 och att anbudsstocken för ränteutjämningen vid beräkningen av fullmakt beaktas till 30 procent av kapitalvärdet i stället för de tidigare 100 procenten.

2.2 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter skall ändras så att bevilningsfullmakten för de ränteutjämningsavtal som ingås med och de ränteutjämningsanbud som lämnas kreditinstitut och finansiella institut skall höjas från det nuvarande maximibeloppet av högst 3 300 miljoner euro till högst 5 000 miljoner euro 1997 — 2002.

Det föreslås dessutom att ränteutjämnings-systemet görs mer flexibelt så att ränteutjämningsanbud vid beräkningen av fullmakter beaktas upp till 30 procent av kapitalvärdet i stället för de tidigare 100 procenten. En liknande modell används för Finnveras del i exportgarantiverksamheten om vilken det bestäms i lagstiftningen att vid beräkningen av det maximala garantiansvaret beaktas hälften av det garantiansvar som till följd av bindande garantianbud faller på det garanterade kapitalet. Förslaget baserar sig på den erfarenhetsmässiga kunskapen om att i genomsnitt ca 10 % och högst 20 % av samtliga anbud på offentligt understödda exportkrediter resulterar i avtal. Som exempel kan nämnas att av de anbud som lämnades inom ramen för det system för rântestöd för export- och fartygskrediter som förvaltas av Finlands Export Kredit Ab resulterade ca 10 — 15 % i avtal. Också när det gäller det nuvarande ränteutjämnings-systemet bedöms att endast en liten del av inbegärda ränteutjämningsanbud leder till ett ränteutjämningsavtal. Behovet att höja fullmaktens belopp beror ju också huvudsakligen på att anbudsstocken vuxit betydligt. Sannolikheten att nya ränteutjämningsavtal ingås ökar dock i och med att antalet ränteutjämningsanbud ökar.

Den föreslagna ändringen i sättet att beräkna det ansvar som medförs av anbudsstocken innebär att ränteutjämningsverksam-

hetens funktion kommer att förbättras så att fullmaktens maximibelopp inte kommer att hindra de finländska företagen från att använda sig av det offentliga exportfinansieringssystemet och att de finländska företagens konkurrensbetingelser vid export på detta sätt inte försämras.

Lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter föreslås också bli reviderad så att det förvaltningsarvode som betalas ränteutjämningsbolaget skall i enlighet med handels- och industriministeriets beslut vara högst 0,10 % i stället för den tidigare fasta procentsatsen 0,10 %. Syftet med bolagets verksamhet är inte att bringa aktieägarna vinst. De kostnader som verksamheten medför täcks med avkastningen på eget kapital, de avgifter som bolaget tar in och det förvaltningsarvode som staten betalar bolaget på basis av ränteutjämningsavtal. Målet för bolagets verksamhet är att den skall bära sig. Fide har dock tills vidare uppvisat förlust eftersom det nuvarande förvaltningsarvodet, som baserar sig på avtalsstocken och de avgifter som bolaget tar in, inte har täckt de kostnader som bolagets verksamhet medfört. För att förlusten skall kunna täckas har bolaget erhållit medel ur statsbudgeten i form av verksamhetsbidrag. Om antalet ränteutjämningsavtal ökar enligt beräkningarna, kommer bolaget att inom den närmaste framtiden uppnå målet att verksamheten skall vara självbärande. Å andra sidan om ränteutjämningsavtalsstocken växte betydligt tack vare att enskilda stora avtal hade ingåtts, skulle ökningen av det förvaltningsarvode som betalades bolaget resultera i en situation där betydligt större intäkter skulle inflyta till bolaget än vad principen om självbärande verksamhet och bolagets verksamhet förutsätter. Den arbetsbörda som hänför sig till administrationen av ränteutjämnings-systemet bedöms inte öka betydligt till följd av de ränteutjämningsavtal vars värde är högre. Naturligtvis leder ökningen av antalet ränteutjämningsavtal till en motsvarande ökning i det administrativa arbetet i form av rådgivning, övervakning och ränteutjämning i samband med avtalen. Handels- och industriministeriet bör ha en möjlighet att vid behov justera förvaltningsarvodet. Handels- och industriministeriet bör vid justeringen av förvaltningsarvodet beakta att bolagets tidigare förluster skall täckas och att man i tillräcklig utsträckning förbereder sig på täck-

ande av eventuella framtida förluster under de kommande åren.

Med anledning av den nya grundlagen föreslås att bestämmelserna om givandet av allmänna rättsregler både i lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter och i lagen om ett ränteutjämningsbolag för offentligt understödda export- och fartygskrediter skall ändras.

3. Propositionens verkningar

3.1 Ekonomiska verkningar

Det är mycket svårt att uppskatta de kostnader som kommer att medföras på grund av att fullmaktens belopp höjs. Den främsta orsaken till att fullmaktens belopp behöver höjas är den aktuella och beräknade tillväxten av anbudsansvarsstocken. Enligt de erfarenheter som gjorts av Finlands Exportkredit Ab:s (nuvarande Leonia Corporate Bank Abp) och Fides verksamhet kommer i fråga om exportfinansieringen på OECD-villkor endast ca 10 — 15 % av ränteutjämningsanbudet att leda till ett ränteutjämningsavtal. Enligt de beräkningar som Fide har gjort uppskattas ränteutjämningsavtalsstockens värde att uppgå till ca 1,6 miljarder euro (ca 9,6 miljarder mark) i slutet av år 2002 då lagen upphör att gälla. Med andra ord kommer den framtida avtalsstockens värde i slutet av år 2002 enligt den aktuella uppskattningen att vara ca hälften av den nuvarande fullmakten på 3 300 miljoner euro.

Enligt den uppskattning som Fide gjort i februari 2000 kommer värdet av de avtal för utjämning av räntan för export- och fartygskrediter på OECD-villkor som ingås i år att uppgå till ca 480 miljoner euro (2,8 miljarder mark) och år 2001 till ca 780 miljoner euro (4,6 miljarder mark) och under de därpå följande åren fram till år 2006 till 600 miljoner euro (3,6 miljarder mark) per år dvs. sammanlagt till ca 4,3 miljarder euro (25,3 miljarder mark).

I fråga om exportkrediter kommer de beräknade räntestödsutgifterna i anslutning till ränteutjämningsavtalen åren 2001 — 2006 att enligt uppskattningarna uppgå till respektive 30,6 miljoner mark, 53,2 miljoner mark, 58,2 miljoner mark, 61,7 miljoner mark, 63,6 miljoner mark och 63,8 miljoner mark (sammanlagt 331,1 miljoner mark) och i fråga om fartygskrediter till 0 miljoner mark, 5

miljoner mark, 23,7 miljoner mark, 40,0 miljoner mark, 53,7 miljoner mark och 64,9 miljoner mark (sammanlagt 187,3 miljoner mark). I de ovan uppräknade summorna ingår det förvaltningsarvode på 0,10 procent som enligt den nuvarande lagen skall betalas av Fide och som under åren 2001 — 2006 enligt beräkningarna kommer att uppgå till sammanlagt 61,2 miljoner mark. Under åren 2001 — 2006 skall enligt uppskattningarna staten förorsakas räntestödsutgifter på ca 518,4 miljoner mark som består av det räntestöd som betalas enligt systemet med utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter samt av förvaltningsarvode.

Uppskattningarna av räntestödets storlek enligt ovan baserar sig på den uppskattning som ränteutjämningsbolaget gjorde i februari 2000 utgående från antalet ränteutjämningsavtal, det genomsnittliga kalkylmässiga räntestödet på 0,25 procent för OECD-exportkrediter och på 0,725 procent för fartygskrediter, den kalkylmässiga genomsnittliga marginalen på 0,375 procent som betalas kreditinstitut och finansiella institut samt det lagbaserade förvaltningsarvodet på 0,1 procent. Om värdet av någon av de ovan nämnda variablerna ändrades, skulle detta medföra en ändring också i de ovan angivna beräkningarna om ränteutjämningsverksamhetens ekonomiska verkningar.

Om i det ovan angivna fallet den genomsnittliga ränteutjämningsprocenten skulle vara 0,5—1,0 procentenheter högre skulle detta innebära att statens räntestödsutgifter ökade sammanlagt med ca 321,1—624,1 miljoner mark under åren 2001—2006.

Möjliga betydande ändringar i marknadsräntorna skulle på motsvarande sätt återspeglas i de ovan angivna uppskattningarna. Antalet framtida ränteutjämningsavtal och beloppet av räntestöd är omöjligt att uppskatta exakt på grund av att det sker ändringar i verksamhetsmiljön. Man kan endast presentera prognoser för hur räntorna kommer att utvecklas. De nu stigande marknadsräntorna förväntas på lång sikt börja sjunka i något skede. Det ränteflöde som baserar sig på ränteutjämningsavtal skall då eventuellt ändra riktning och leda till en situation där staten erhåller räntegottgörelse på basis av ränteutjämningsavtal. Till följd av de fluktueringar i marknadsräntorna kommer staten i ett ränteutjämningsystem att på lång sikt både betala räntestöd och erhålla räntegottgörel-

se.

Genom skyddsåtgärder mot ränte- och valutarisker kan man vid behov påverka ränte- och kursrisker och på detta sätt de kostnader som ränteutjämningsverksamheten medför. Enligt lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter betalar Statskontoret räntestödet och tar emot räntegottgårelsen av kreditinstitut och finansiella institut i den valuta i vilken ränteutjämningsavtalet i fråga har ingåtts. Statskontoret har också med stöd av ifrågavarande lag möjlighet att vidta skyddsåtgärder på de villkor som bestäms av handels- och industriministeriet. Den hantering av ränte- och valutarisker som ansluter sig till utjämningen av räntan vid exportfinansieringen på OECD-villkor är också för närvarande en del av Statskontorets riskhantlingsverksamhet.

3.2 Verknings i fråga om organisation

Propositionen har inga direkta verkningar i fråga om organisation.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen baserar sig på Fide Ab:s förslag och den har beretts som tjänsteuppdrag vid handels- och industriministeriet. Förslaget har sänts ut på remiss till finans-

ministeriet, utrikesministeriet, Bankföreningen i Finland, Industrin och Arbetsgivarna, Metallindustrins Centralförbund MET, Fide Ab, Finnvera Abp och Statskontoret.

Med undantag av finansministeriet har remissinstanserna ansett att propositionen är allmänt väl motiverad. Finansministeriet fäste i sitt utlåtande särskild uppmärksamhet vid de statsekonomiska verkningar som ränteutjämningsavtalen har och ansåg att ärendet bör behandlas i samband med beredningen av budgetpropositionen för 2001. Vid den fortsatta beredningen har anmärkningarna i utlåtandena beaktats i mån av möjlighet.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Enligt Romfördraget är sådana statsstöd som snedvrider handeln mellan medlemsstaterna i princip förbjudna. Den OECD-konsensus som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter har genom rådets beslut godkänts att bli tillämpad inom EG (93/112/EEG) och är sålunda lagstiftning som är i kraft för EG. Räntestödssystemen för offentligt understödda exportkrediter och fartygsleveranser har i sinom tid blivit anmälda som existerande stödprogram till EFTA:s tillsynsmyndighet ESA (Efta Surveillance Authority) enligt EES-avtalet. Efter som propositionens mål inte är att ändra de materiella reglerna i lagen behöver inte lagändringen anmälas till kommissionen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1 Lag om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter

1 §. I 1 mom. föreslås att handels- och industriministeriet på de villkor som ministeriet bestämmer skall ha rätt att ge ränteutjämningsbolaget för offentligt understödda export- och fartygskrediter, nedan ränteutjämningsbolaget, förbindelser om att ränteutjämningsbolaget med kreditinstitut och finansiella institut kan ingå ränteutjämningsavtal som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter till ett kapitalvärde av högst 5 000 miljoner euro 1997 — 2002.

I 2 mom. föreslås att när det maximala kapitalvärdet av de ränteutjämningsavtal som beviljats på basis av denna lag räknas ut, beaktas 30 procent av ränteutjämningsanbudens kapital och det oförfallna kapitalet för ränteutjämningsavtal i dess helhet.

4 §. Det föreslås att paragrafen revideras så att ränteutjämningsbolagets förvaltningsarvode enligt handels- och industriministeriets beslut skall vara högst 0,10 procent. Förslaget motsvarar definitionen i 2 § 5 punkten enligt vilken den marginal som skall läggas på den referensränta som används vid ränteutjämning och betalas kreditinstitut och

finansiella institut i enlighet med handels- och industriministeriets beslut skall vara högst 0,50 procent. Syftet med förslaget är inte att omedelbart ingripa i beloppet av det förvaltningsarvode som betalas ränteutjämningsbolaget utan målet är att ge handels- och industriministeriet en möjlighet att vid behov ändra förvaltningsarvodets storlek.

7 §. Paragrafens 2 mom. föreslås bli reviderad i enlighet med den nya grundlagen så att till övriga delar skall närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen vid behov meddelas genom förordning.

1.2 Lag om ett ränteutjämningsbolag för offentligt understödda export- och fartygskrediter

Det föreslås att 7 § ändras i enlighet med den nya grundlagen så att närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen meddelas vid behov genom förordning.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 december 1996 om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter (1137/1996) 1 § 1 och 2 mom., 4 och 7 §, av dessa lagrum 1 § 1 mom. och 7 § sådana de lyder i lag 1099/1999, 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1119/1997 som följer:

1 §

Handels- och industriministeriet har rätt att på de villkor ministeriet bestämmer ge ränteutjämningsbolaget för offentligt understödda export- och fartygskrediter, nedan ränteutjämningsbolaget, förbindelser om att ränteutjämningsbolaget med kreditinstitut och finansiella institut kan ingå ränteutjämningsavtal som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter till ett kapitalvärde av högst 5 000 miljoner euro 1997—2002.

När det maximala kapitalvärdet av de ränteutjämningsavtal som beviljats med stöd av denna lag räknas ut, beaktas i fråga om de ränteutjämningsavtal som har trätt i kraft det oförfallna kapitalet i dess helhet och i fråga om bindande ränteutjämningsanbud 30 procent av kapitalet.

4 §

Staten betalar ränteutjämningsbolaget i förvaltningsarsvode i enlighet med handels- och industriministeriets beslut en årlig ränta på högst 0,10 procent av det nominella värdet av varje ränteutjämningsavtal.

7 §

De allmänna villkoren för offentligt understödda fartygskrediter fastställs genom handels- och industriministeriets förordning i enlighet med de grunder som vid varje tillfälle tillämpas internationellt vid finansieringen av offentligt understödda fartygsleveranser.

Till övriga delar meddelas vid behov närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 2000.

2.

Lag

om ändring av 7 § lagen om ett ränteutjämningsbolag för offentligt understödda export- och fartygskrediter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om ett ränteutjämningsbolag för offentligt understödda export- och fartygskrediter (1136/1996) 7 § som följer:

7 §	Denna lag träder i kraft den
Närmare bestämmelser om verkställigheten	2000.
av denna lag meddelas vid behov genom	
förordning.	

Helsingfors den 12 maj 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

1.

Lag**om ändring av lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 december 1996 om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter (1137/1996) 1 § 1 och 2 mom., 4 och 7 §, av dessa lagrum 1 § 1 mom. och 7 § sådana de lyder i lag 1099/1999, 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1119/1997 som följer:

Gällande lydelse

1 §

Handels- och industriministeriet har rätt att på de villkor ministeriet bestämmer ge ränteutjämningsbolaget för offentligt understödda export- och fartygskrediter, nedan ränteutjämningsbolaget, förbindelser om att ränteutjämningsbolaget med kreditinstitut och finansiella institut kan ingå ränteutjämningsavtal som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter till ett kapitalvärde av högst 3 300 miljoner euro 1997 — 2002.

När det maximala kapitalvärdet av de ränteutjämningsavtal som beviljats med stöd av denna lag beräknas, beaktas *ränteutjämningsanbudens kapital* samt i de ränteutjämningsavtal som är i kraft det kapital som ännu inte förfallit.

4 §

Staten betalar ränteutjämningsbolaget i förvaltningsarvode en årlig ränta på 0,10 procent av det nominella värdet av varje ränteutjämningsavtal.

7 §

Handels- och industriministeriet fastställer de allmänna villkoren för offentligt understödda fartygskrediter i enlighet med de grunder som vid varje tillfälle tillämpas internationellt vid finansieringen av offentligt understödda fartygsleveranser.

Till övriga delar meddelas vid behov när-

Föreslagen lydelse

1 §

Handels- och industriministeriet har rätt att på de villkor ministeriet bestämmer ge ränteutjämningsbolaget för offentligt understödda export- och fartygskrediter, nedan ränteutjämningsbolaget, förbindelser om att ränteutjämningsbolaget med kreditinstitut och finansiella institut kan ingå ränteutjämningsavtal som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter till ett kapitalvärde av högst 5 000 miljoner euro 1997 — 2002.

När det maximala kapitalvärdet av de ränteutjämningsavtal som beviljats med stöd av denna lag räknas ut, beaktas i fråga om de ränteutjämningsavtal som har trätt i kraft det oförfallna kapitalet *i dess helhet och i fråga om bindande ränteutjämningsanbud 30 procent av kapitalet.*

4 §

Staten betalar ränteutjämningsbolaget i förvaltningsarvode *i enlighet med handels- och industriministeriets beslut* en årlig ränta på högst 0,10 procent av det nominella värdet av varje ränteutjämningsavtal.

7 §

De allmänna villkoren för offentligt understödda fartygskrediter fastställs *genom handels- och industriministeriets förordning* i enlighet med de grunder som vid varje tillfälle tillämpas internationellt vid finansieringen av offentligt understödda fartygsleveranser.

Gällande lydelse

mare bestämmelser om verkställigheten av denna lag *till de delar som gäller ränteutjämningsbolaget genom en förordning och till övriga delar genom handels- och industriministeriets beslut.*

Föreslagen lydelse

Till övriga delar meddelas vid behov närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag genom *förordning*.

Denna lag träder i kraft den _____ 2000.

2.**Lag**

om ändring av 7 § lagen om ett ränteutjämningsbolag för offentligt understödda export- och fartygskrediter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 december 1996 om ett ränteutjämningsbolag för offentligt understödda export- och fartygskrediter (1136/1996) 7 § som följer:

Gällande lydelse

7 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag *utfärdas* vid behov genom *beslut av statsrådet*.

Föreslagen lydelse

7 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag meddelas *vis* behov genom *förordning*.

Denna lag träder i kraft den _____ 2000.